

τῆς παραλίας, ἔνθα ἔκειντο αἱ μνημονευθεῖσαι πόλεις, δῆλα δὴ τῆς παραλίας τοῦ Μαλαβάρ, προκύπτει ὅτι πᾶσα ἡ χώρα αὕτη παρῆγε κανέλλαν. Ἀλλὰ τὸ προῖον, τὸ ἐκ τούτων προερχόμενον, εἶχεν ἐν τῷ ἐμπορίῳ τὴν φήμην, ὅτι ἦτο μάλλον πυκνὸν καὶ χονδροειδὲς ἢ τῶν λοιπῶν χωρῶν: *cannellae quae crassae appellantur, cinnamomum crassius, cannella selvatica, trista*. Καὶ τοῦτο διότι ἡ κανέλλα αὕτη ἦτο μεμιγμένη μετὰ φλοιοῦ κασσίας, εἰδους κανέλλας καὶ τινος ποικιλίας ἐκπεφυλισμένης τῆς κανέλλας τῆς Κεϋλάνης.

Εὐθύς ἀπὸ τοῦ πρώτου ταξειδίου αὐτῶν εἰς τὰς Ἰνδίας οἱ Πορτογάλλοι ἔμαθον ὅτι ἡ κανέλλα τῆς Καλκούττας ἦτο κατωτέρας ποιότητος ἢ ἡ τῆς Κεϋλάνης· διότι ἀμφότερα τὰ εἶδη ἐπωλοῦντο ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς Καλκούττας. Τὸ μειονέκτημα δὲ τῆς κανέλλας τῆς Καλκούττας δὲν προήρχετο ἐκ τοῦ ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς τῶν Ἰνδιῶν κατέλειπον τὸ δένδρον ἐν τῇ ἀγρία αὐτοῦ καταστάσει, ἢ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν Κεϋλάνῃ ἐπιμελῶς ἐκαλλιέργουν, ὡς γίνεται σήμερον, διότι εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη οὐδαμῶς ἡσχολοῦντο περὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν δένδρων· ἀλλ' ἐν Κεϋλάνῃ τὰ κανελλόδενδρα ἦσαν ἀνωτέρας ποιότητος. Ἡ διαφορὰ δὲ αὕτη φυσικῶς ἐπέδρα καὶ ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορικῶν. Διὸ γνωρίζομεν ὅτι ἐν ταῖς χρόναις τοῦ φυσιολόγου Πορτογάλου Γκάρτσια δὲ Ὁρτο (*Garcia de Orto*), ἀκμάσαντος κατὰ τὴν 16 ἑκατονταετηρίδα, 400 λίτραι κανέλλας τοῦ Μαλαβάρ ἐτιμῶντο ἀντὶ ἐνὸς δουκάτου, ἐνῶ 100 λίτραι κανέλλας τῆς Κεϋλάνης, ἐτιμῶντο ἀντὶ 10 δουκάτων.

Τοῦ κανελλοδένδρου δὲ δὲν ἐξεμεταλλεύοντο μόνον τὸν φλοιόν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ φύλλα, περιέχοντα αἰθέριον ἔλαιον, ἔχοντα δὲ καὶ τὴν ὄσμήν καὶ τὴν γεῦσιν τῆς κανέλλας, διὸ ἐξίσου ἦσαν ἐπιζήτητα. Κυρίως δὲ τῶν φύλλων ἐγένετο ἐμπόριον σημαντικόν.

Συχνάκις εἰς τὰ ἐγγράφα τοῦ Μέσου αἰῶνος γίνεται μνεῖα εἰδους φύλλων ἀρωματωδῶν, καλουμένων *Folium, Foullie, Foelge, Fulgen*, ἅτινα μετεχειρίζοντο ὡς καρύκευμα τῶν φαγητῶν. Ἀναμφιβόλως, ὑπὸ διάφορον ὄνομα, οὐδὲν ἕτερον εἶνε τοῦτο ἢ τὸ *Folium Indi, Folio Indo*, οὗτινος περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο ἐν τῇ φαρμακοποιίᾳ τῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων. Ὅπως δ' ἐνὸς παραδείγματος μνημονεύσωμεν, ἀναφέρομεν ὅτι ἦτο ἐν τῶν μιγμάτων τῆς θεριακῆς. Τί ἦτο δὲ πράγματι αὐτὸ τὸ *Folio indo*; Περὶ τούτου ὑπάρχουσι δύο διαφοροὶ γνώμαι. Φαίνεται δὲ ὅτι τοῦτο ἦτο τὰ φύλλα εἰδους τινὸς κινναμώμου, παράγοντος κανέλλαν κοινῆς ποιότητος. Ἐχουσι δὲ τὰ φύλλα ταῦτα τὴν γεῦσιν τῆς κανέλλας κατὰ τὸ μάλ-

λον ἢ ἦττον αἰσθητήν, ἔτι καὶ νῦν δὲ γίνεται χρῆσις αὐτῶν ὡς ἐρεθιστικοῦ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀσίᾳ.

A. M.

## ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων σωφρονίζονται ἐκ τῶν παθημάτων. Ἄλλ' ὅταν γείνωσι πλεόν σωφρονες, εἶνε τόσον βεβλαμμένοι ἐκ τῶν παθημάτων, ὥστε ἡ γνῶσις εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ.

Ἵπάρχουσι ἀνθρωποι βαδίζοντες ἐφ' ἀμάξῳν ἵνα ἀποφύγῳσι τοὺς δανειστάς καθ' ὁδόν.

Οἱ ἄσωτοι καὶ οἱ φιλάργυροι ὁμοιάζουσι κατὰ τοῦτο ὅτι οἱ μὲν πρώτοι σκοτώνουσι τὸ ἀργύριον, οἱ δὲ δευτέροι τὸ ἀφίνουσι γὰ κηται νεκρόν.

## ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Αἱ ἐφημερίδες ἀνκφέρουσιν ὅτι ὁ Πάππας ἔλαβεν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνώνυμον ἐπιστολὴν διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἐν ᾗ ὑπῆρχε συναλλαγματικὴ ἐνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων, ὅπως καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ Βατικανοῦ.

Ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βελγίου ἀπεφάσισε γὰ ἐπιφέρει τροποποιήσιν ἑνα εἰς τὴν σφράγισιν τοῦ γραμματοσήμου, ἀξίαν μιμῆσεως καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων χωρῶν. Τὰ γραμματόσημα δηλ. δὲν θὰ σφραγίζονται εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τῆς τυπογραφικῆς μελάνης, ἀλλὰ θὰ διατρυπῶνται διὰ λεπτῶν βελονῶν.

Ἡ τροποποίησις αὕτη ἔχει τὰ ἐξῆς προτερήματα: Πρῶτον ὅτι τὰ γραμματόσημα δὲν εἶνε δυνατὸν γὰ τεθῶσιν ἐκ δευτέρου ἐν κυκλοφορίᾳ, δευτέρον δὲ θὰ ἔχωσι καθαρώς γεγραμμένην διὰ τῶν στιγμῶν τὴν ἀκριβῆ χρονολογίαν τῆς παραδόσεως τῆς ἐπιστολῆς, καὶ ἡ χρονολογία αὕτη θὰ γράφεται καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς, ἥτις θὰ διατρυπᾶται διὰ τῶν βελονῶν.

Τὸ ὑδρογραφικὸν γραφεῖον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐδημοσίευσεν τὸ ἀποτελεσμα πολυαριθμῶν παρατηρήσεων περὶ τοῦ μήκους, ὕψους καὶ τῆς διάρκειας τῶν κυμάτων τοῦ ὠκεανοῦ. Τὸ μακρότατον μέχρι τοῦδε παρατηρηθὲν κύμα εἶχε μήκος ἡμίσεος ἀγγλικῆς μιλίας, πρὸς παρέλασιν δὲ αὐτοῦ πρὸ στερεοῦ τινος σημείου παρῆλθον 20 δευτερόλεπτα. Τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ ἐν κειρῷ ἰσχυρῶν θελλῶν φθάνουσιν εἰς ὕψος 160 μέχρι 200 μέτρων, ἢ δὲ διάρκεια αὐτῶν εἶνε 10—11 δευτερολέπτων. Αἱ ἀκριβέσταται παρατηρήσεις κατὰ τοὺς συνήθεις ἀνέμους ἐδείξαν μέγιστον ὕψος 13.41—14.63 μέτρα, μέσον δὲ ὕψος 9, 14 μέτρων. Ταῦτα δὲ ἀρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν συνήθων θελλῶν καὶ ἀνέμων, καὶ οὐχὶ κατὰ τὰς περιστάσεις καθ' ἃς μέγιστοι κλονισμοὶ τοῦ πυθμένου τῶν θαλάσσων καὶ τῆς θαλάσσης αὐτῆς ἐπερχόμενοι ἐκ τῶν σεισμῶν διεγείρουσι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος εἰς ὕψος καταπληκτικόν.